

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ

Τὰ νησιὰ ἐθρίαμβευσαν. Οἱ νικηταὶ τῶν ἑλληνοουγγρικῶν ἀγῶνων δὲν ἦσαν ἄλλοι ἀπὸ τοὺς Μάντικαν, Σύλλαν καὶ Κυριακίδη. Καὶ οἱ τρεῖς εἶνε νησιῶτες. Οἱ δύο Χιώτες καὶ ὁ ἕνας Κύπριος.

— Ἡ συνάντησις αὐτὴ ἦταν Χίος — Οὐ γὰρ εἶπε κάποιος ἕξι πνοὸς Χιώτης.

Δὲν εἶνε ψέμματα. Τὰ ὠμορφα αὐτὰ νησιὰ ποὺ φημίζονται γιὰ τὴν ταπεινοφροσύνην καὶ τὴν ἀπληθία τῶν κατοίκων τῶν, ἔβγαλαν τοὺς μεγαλειτέρους πρωταθλητὰς τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Οἱ εἰρηνικοὶ κατακτηταὶ τοῦ ἐμπορίου, ποὺ δὲν καλλιεργοῦν τὴν «λεβεντιά», οὔτε τὴν ἐμφανίζουν ποτέ στὴν καθημερινὴ τῶν ζωῆ, προσέφεραν ἀτσάλεια κορμιά στὸν ἀθλητισμό μας.

Μόλις δεκαοκτῶ ἐτῶν ἀκόμη ὁ Σύλλας ἔρριψε διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ Στάδιον ἐνώπιον μεγάλου σώμων πρωταθλητῶν ποὺ δὲν ἐφθάναν παρὰ σπανίως μόνον τὰ 39 μέτρα. Τὰ 40 μέτρα ἦσαν ἀφθαστα διὰ τοὺς τότε γίγαντας. Χθὲς ὁ Σύλλας ἔρριψε 46.56, εἰς τὸ Ζάγκρεμπ εἶχε ρίξη 48.54. Ὑπερέβη εἰς τὰς προπονήσεις του καὶ τὰ 49 μέτρα. Καὶ εἶνε τώρα μόνον εἰς τὴν ἀποστασίαν.

— Ἐνίκησε δύο Οὐγγυροὺς κολοσσούς τοῦ ἀγωνίσματος καὶ ἐξηφανίσθη σερνὰ μετὰ τὴν νίκην του.

Τὸν ἠρώτησαν πρὸ τοῦ ἀγῶνος:

— Λένε πὼς δὲν μπορεῖς νὰ περάσῃς τὰ 44 μέτρα. Σὺ τί λές;

— Ἐτοί εἶνε, ἐν μπορῶ νὰ τὰ περάσω. ἀπήντησεν ὁ Σύλλας.

— Μὰ ἀφοῦ εἶς εἰς 49 στάς προηγήσεις σου;

— Ψέμματα εἶνε. Δὲν τὸν πειράξω. Ἐάν προσπάθω νὰ μειώσω τὴν ἀξίαν του, τότε ρίχνει κατὰ 49 μέτρα καὶ δει εἰς τὰ λόγια πάντοτε μὲν...

— Ἡ βίασις οὐ εἶνε τώρα στερῆ εἰς τὰ 45 μέτρα καὶ στὴν κατὰ τὸν μέρα πιάσει 49. Ἄν τοῦ δοῦν μίαν ἡμέραν εἶνε ἔτοιμος διὰ δημιουργίαν νέου πανελληνικοῦ ρεκόρ μετὰ τὸν ἀποστάσιον.

— Ἐξ ὄψεως εἶνε ἀπολύτως ἀβίαστος καὶ εἰς οἰοῦντο ἅπαντα ἀβίαστος. Ἐξ ὄψεως εἶνε ἀπολύτως ἀβίαστος καὶ εἰς οἰοῦντο ἅπαντα ἀβίαστος.

— Ἐξ ὄψεως εἶνε ἀπολύτως ἀβίαστος καὶ εἰς οἰοῦντο ἅπαντα ἀβίαστος.

— Ἐξ ὄψεως εἶνε ἀπολύτως ἀβίαστος καὶ εἰς οἰοῦντο ἅπαντα ἀβίαστος.

— Ἐξ ὄψεως εἶνε ἀπολύτως ἀβίαστος καὶ εἰς οἰοῦντο ἅπαντα ἀβίαστος.

— Ἐξ ὄψεως εἶνε ἀπολύτως ἀβίαστος καὶ εἰς οἰοῦντο ἅπαντα ἀβίαστος.

— Ἐξ ὄψεως εἶνε ἀπολύτως ἀβίαστος καὶ εἰς οἰοῦντο ἅπαντα ἀβίαστος.

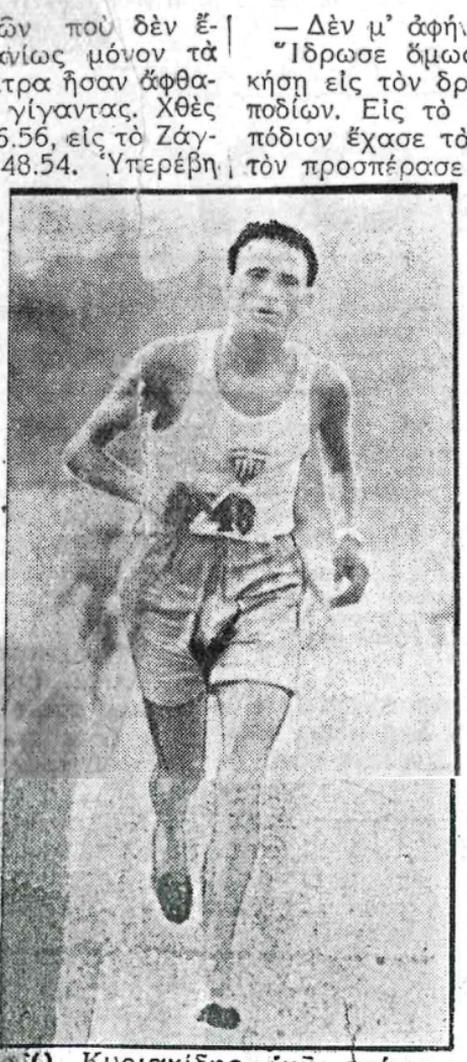
— Ἐξ ὄψεως εἶνε ἀπολύτως ἀβίαστος καὶ εἰς οἰοῦντο ἅπαντα ἀβίαστος.

— Ἐξ ὄψεως εἶνε ἀπολύτως ἀβίαστος καὶ εἰς οἰοῦντο ἅπαντα ἀβίαστος.

— Ἐξ ὄψεως εἶνε ἀπολύτως ἀβίαστος καὶ εἰς οἰοῦντο ἅπαντα ἀβίαστος.



Ὁ Σύλλας εἰς μίαν τοῦ προσπάθειαν



Ὁ Κυριακίδης ἐνῶ τρέχει πρὸς τὸν θρίαμβον

ὑπῆρξαν ἡ ἀποκάλυψις του. Ἡ χθελισινὴ του νίκη ἐπὶ τοῦ Γκάλαμπτος σταθεροποιεῖ τὴν φήμην του ὡς μαραθωνοδρόμου εὐρωπαϊκοῦ ἐπιπέδου.

Ὁ Μάντικας διαφέρει. Εἶνε νευρικός τύπος ἀθλητοῦ, θορυβῶδες εἰς τὴν ἐμφάνισίν του, ὀμιλητικώτατος καὶ γρήγορος στὴν ὁμιλίαν του. Τὰ λόγια βγαίνουν ἀπὸ τὸ στόμα του μετὰ ταχύτητα πολυβόλου.

— Τσάφ-τσάφ-τσάφ, τὰ πηδῶ τὰ ἐμπόδια. Εἶμαι σὲ φόρμα. 14 8 | 10... 14 6 | 10...

Ἄμυαλος λιγάκι καὶ πολυλογᾶς, ἀλλὰ καλὸς κατὰ βάθος. Τὸ «θηρίο» ὁ Μάντικας δὲν εἶνε εἰς τὸ βάθος παρὰ ἕνα ἄκακον ἄρνιον. Εἶνε ἡ συμπάθεια τῆς μαρίδας τοῦ Σταδίου, ἡ ὁποία τὸν περιεκύκλωσε μετὰ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὸν ἐπεφύμωσε. Δὲν τὸν ἀφῆνε νὰ προχωρήσῃ.

— Τὸ μπελᾶ σου βρῆκες Χρήστο.

— Δὲν μ' ἀφήνουν ἤσυχο.

Ἰδρωσε ὁμως χθὲς γιὰ νὰ νικήσῃ εἰς τὸν δρόμον 400 μετ' ἐμποδίων. Εἰς τὸ προτελευταῖον ἐμπόδιον ἔχασε τὰ βήματα του καὶ τὸν προσπέρασε ὁ Κόβατς. Τὸ τελευταῖον ἐμπόδιον πηδᾷ πρῶτος ὁ Κόβατς καὶ ὁ Μάντικας μετὰ μεγάλην προσπάθειαν τὸν καταφθάσκει καὶ τρέχουν μαζί πρὸς τὸ τέρμα. Ποιὸς εἶνε πρῶτος; Κανείς δὲν ἤξερε. Ἄλλοι εἶδαν τὸν Μάντικαν πρῶτον καὶ ἄλλοι τὸν Κόβατς. Ὁπωσδήποτε καὶ οἱ δύο ἔπεσαν κάτω ἐξητλημένοι. Ὁ Μάντικας μπροστὰ στὸ τέρμα καὶ ὁ Κόβατς πάρα κάτω στὴς πλάκες.

— Τί γίνεται; Πρῶτος εἶμαι! φωνάζει ὁ Μάντικας, μόνον σηκώθηκε.

— Πρῶτος εἶσαι Χρήστο, ἤσυχασε. Καὶ ὁ Μάντικας τρέχει νὰ φιλήσῃ τὸν Κόβατς, ὁ ὁποῖος κουνᾷ τὸ κεφάλι λυπημένος.

Ἄξιζε καὶ στοὺς δύο ἡ νίκη.

Κύπριος καὶ ὁ Φραγκοῦδης. Αὐτὸς ἀντιπροσωπεύει τὴν ταχύτητα ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Κυριακίδη, ποὺ εἶνε ἡ ἀντοχή. Ἀλλὰ ἀσθενῆσας ἐφέτος δὲν μπόρεσε νὰ μετασχηματισθῇ καὶ νὰ συναγωνισθῇ μετὰ τὸν Σίρ. Θὰ ἦταν σπουδαῖος ὁ ἀγὼν. Τοῦ ἐζήτησαν μολαταῦτα νὰ τρέξῃ εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἦταν ἀπροπόνητος. Ἐγώιστικὸ καὶ ἀνωφελὲς αὐτὸ ἐκ μέρους τῶν ἀθλητικῶν ἀρχῶν. Ὁ Φραγκοῦδης ἀρνούμενος τὴν ἀρχήν, ἐπεισθὴ εἰς τὸ τέλος καὶ ἔτρεξε. Κατὰ τὴν διαδρομὴν τῶν 200 μέτρων παρέλαβε τὴν σκυτάλην μετὰ καθυστέρησιν ὀλίγων μέτρων ἀπὸ τὸν Σίρ. Σφίχθηκε καὶ ἐμείωσε τὴν διαφορὰν. Τὸ κοινὸν ἐνθουσιασμένον τὸν ἐπεφύμει. Ἄλλὰ ὁ Φραγκοῦδης κάμνει μορφασμὸν καὶ ἀνακόπτει φέρων τὸ χέρι στὸ πόδι. Καθὼς ἦταν ἀπροπόνητος, ἡ προσπάθεια τοῦ ἔφερε «κράμπα». Πονῶν καὶ χωλαίων ἐτερμάτισε μετὰ ἐξουθενώσεως καὶ τρεξίματος. Πόσον συμπαθητικὸς μᾶς ἦταν στὸ ἀτύχημά του. Οἱ ἀγῶνες τὸν βρῆκαν ἀφωπλισμένο... Ἐχομε καιρὸ.

Γ. ΧΑΝΙΩΤΗΣ